

Bara ein viðfáningur, standa vit einsamallir

Villeiðir føroysku arbeidarar og fiskimenn
at gera ógerð móti sær sjálvum — tað er
tjóðveldisins og Erlens Paturssonar stóra
svikagerð.

**Landsfylking og so ríkisfylking
av øllum arbeids- og fiski-
monnum — tað er málið**

Bara ein lítlan dropa av teirri
hjálpi, íslenskir arbeidarar bóðu
um frá donum, svium og norð-
monnum, fingi teir — 15000 frá
hvørjum teirra norsku og donsku
arbeidarunum og 25000 frá teim-
um svensku.

Ein lítill dropi. Teimum tørvaðu
milliónir fyri at vinna verkfall.
55.000 kr. frá trimum londum var
einki uttan ein samkensluváttan,
men gjørdi sum hjálpi til at vinna
verkfallið ongan mun.

Íslensku arbeidararnir máttu eis-
ini lúta vegna kraftarloysi og trot
uppá munandi peningahjálpi. Eingin
vinnur verkfall bara við samkenslu-
váttan, sjálvt um hon altíð er
kærkomin og verður undirstrikað
av einum til sjálvt stríðið muna-
leysum peningastuðuli.

Men hví fingi íslenskir arbeid-
arar ikki meiri enn henda »klatting«
av peningi sum hjálpi frá sínum
norðurlensku kammarátum?

Hetta skuldi Erlendur Patursson
sagt arbeidarafjöldini í Føroyum
heldur enn at tólt hana við vill-
leiðandi útlæggingum, sum hann
ger í blaði sínum, har ið hann
dregur viðfáningin av frammanfyri
nevnda peningi fram sum eitt dømi
uppá, at ríkisfylkingin av øllum
landsins arbeidarum ikki er neyðug
fyri at fáa verkfallsstyrk og stuðul
til at inni eitt fyri fjøldina livgev-
andi felagsarbeiði.

Sum um arbeidarafjöldin skuldi
havt mist evnini til at hugsa og
gera mun millum ein viðfáning og
eitt kraftartak rópar Erlendur til
hin føroyska fiskimannin og arbeid-
arin: Hyggið at íslensku arbeidar-
unum! Teir fóru út í verkfall. Teir
komu at noyðast, tá ið teir ikki
orkaðu sjálvir, at heita á sviar,
norðmenn og danir um verkfalls-
hjálpi — og tað gratt ikki: Teir
fingu hjálpin! Heil 15.000 frá
donum, onnur 15.000 frá norð-
monnum og 25.000 frá svium!

Men hvussu nógvar tímar kundu
íslensku arbeidararnir halda fram
verkfallið við hjálpi av skullutum
55.000 kr?

Vóru donsku, norsku og svensku
arbeidararnir so kargir? Nei! Hví
tá ikki veita íslendingum munandi
hjálpi?

Tað er nevniliga eingin bindandi
avtala millum meginfelögin í teim-
um einstøku londunum um at
standa solidarisk við peningahjálpi.
Tað er tvørturímóti soleiðis skipað,
at meginfelögin veita vanliga ikki
peningahjálpi meðan tað stendur

hvørjum einstøkum fakfelag, t. d.
timburmonnum, málurum, vanligum
arbeidsmonnum o. s. fr., frítt at
veita ikki einum meginfelagið men
tí tilsvandi fakfelag innanfyri teir
streikandi í øðrum landi eina pen-
ingahjálpi sum eina samkensluváttan.

Og at fáa hesa hjálpi er als ikki
sum fótur í hosi. Hon er heft við
so »mange videværdigheder« sum
kanning, um verkfallið er lógligt.
Og áðrenn nokur samkenslujálpi
verður veitt við einari lítari pen-
ingahædd, megu aðalfundir verða
hildnir í teimum einstøku fakfel-
øgum, ið heitt verður á.

Munurin á at verða limur í Sam-
virkende og fáa verkfallshjálpi í
kraft av hesum limaskapi og at
standa uttanfyri við bara rættinum
til at biðja uttan rætt og vissu at
fáa hana, er:

Fara arbeidararnir og fiskimenn-
inir út í eina lógliga streiku sum
limir í Samvirkende eiga teir rætt
til fulla verkfallshjálpi til sigurin er
vunnin — og her kann lættliga
verða tala um milliónhjálpi.

Standa teir uttanfyri Samvirkende
og fara út í verkfall kunnu fø-
roysku arbeidsmenninir og fiski-
menninir biðja grannakammarátar-
nar um hjálpi, men teir eiga ongan
sáttmálsligan rætt at fáa hjálpin.
Og um teir so at enda fáa eitt
positivt svar, verður hjálpin pen-
ingaliga vanliga bara sami viðfán-
ingur sum svenska, norska og
danska hjálpin til teir streikandi
íslensku arbeidararnar: — einans
ein viðfáningur uttan munandi týd-
ning um styrkveiting til peningaliga
at kunna halda út til fullur sigur
er vunnin.

Tygara takan til tað íslenska
dømi talar so týðiliga, harra Erl.
Paturssonur, at vit fara at kvíða
fyri, at loysingarghógvurin er vordin
hvørjum manni eyðsýntur sum ver-
andi tann, ið hjá tygum og flokki
tygara stingur framum interessuna
hjá arbeidarafjöldini, ið er og má
altíð vera at koma í ta størstu
fylking fyri at sigri á stríðnum fyri
betri og rúmari fíggarligum sum
andaligum korum.

Henda fylking er sum so ofta av
javnaðarmonnum hildið fram:

**Eitt landsmeginfelag av
arbeidsmonnum og fiski-
monnum her á landi stand-
andi í samfylking við ar-
beidaranna ríkismeginfel-
ag Samvirkende.**

Haldið Sosialin!

Háskúlaskeið fyri familjur?

Foroya Fólkaháskúli (hin gamli byggingurin).

Mangir av teim donsku háskúl-
unum liggja við skóg ella við strond-
ina, og ein skuldi trúð, at hetta
kundi ført við sær, at næmingar-
nir vóru minni hugaðir at fáa
nakað lært; men so sigst ikki at
vera — heldur tvørturímóti.

Í 1953 kom nakað nýtt fram
innanfyri donsku háskúlavæðina.
Einir tveir skúlar buðu sær til at
hava 14 daga summarskeið fyri
heilum familjum í feritíðini. Læru-
greinirnar vóru ikki heilt tær van-
ligu. Her skuldi mest leggjast dent-
ur at gera næmingarnar — stórar
og smáar — kunnugar við littera-
tur og samfelagsmál og nakað av
søgu.

Eingin hevði væntað, at henda
roynd skuldi fara at eydnast, tí
hildið varð, at fólk yvirhovur vildu
hava fri í feritíðini. Men so varð
ikkí. Væl varð undirtikið, og aðrir
skúlar tóku eftir. Í summar hava
20 skúlar slík skeið, og tað tykist
at vera ov fáir, so mangar familj-
ur hava nú teknað seg.

Tað hevur vist seg, at bæði tey
vaksnu og bornini hava verið hug-
aðir næmingar.

— — —
Hevði tað verið heilt uttanhanda,
um Foroya Fólkaháskúli gjørdi
eina tílíka roynd?

Tygum áttu at roynt

Suðuroyar margarin

Hetta er dygdarvøra — eins vælhóskandi til
at smyrja á breið, til baking og steiking.

A-S SUÐUROYAR MARGARINUVIRKI
TVØROYRI

Jóansvøkan

Jóansvøkustevnan verður hildin á Tvøroyri tann 25. og
26. juni h. á.

Luttikið verður við: Kappróður, hond- og fótoltur,
svimjing, kaprenning og stafettrenning, togtoan og fólkafundur.
Tey ið atla at luttaka mega siga frá í seinasta lagi 19. juni.

Jóansvøkunevndin.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til
kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða
heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella
skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðs-
manni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINN PRODUKT